NEUVOSTON ASETUS (EY) N:o 2532/98,
annettu 23 päivänä marraskuuta 1998,
Euroopan keskuspankin valtuuksista määrätä seuraamuksia

EUROOPAN UNIONIN NEUVOSTO, joka

ottaa huomioon Euroopan yhteisön perustamissopimuksen, jäljempänä 'perustamissopimus', ja erityisesti sen 108 a artiklan 3 kohdan, sekä Euroopan keskuspankkijärjestelmän ja Euroopan keskuspankin perussäännöstä, jäljempänä "perussääntö", tehdyn pöytäkirjan (N:o 3) 34 artiklan 3 kohdan,

ottaa huomioon Euroopan keskuspankin, jäljempänä "EKP", suosituksen [1],

ottaa huomioon Euroopan parlamentin lausunnon [2],

ottaa huomioon komission lausunnon [3],

toimii Euroopan yhteisön perustamissopimuksen 106 artiklan 6 kohdassa ja perussäännön 42 artiklassa määrätyn menettelyn sekä perustamissopimuksen 109 k artiklan 5 kohdassa sekä eräistä Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistyneeseen kuningaskuntaan liittyvistä määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 11) 7 kohdassa vahvistettujen edellytysten mukaisesti,

sekä katsoo, että

(1) perussäännön 34 artikla 3 kohta yhdessä sen 43 artiklan 1 kohdan ja pöytäkirjan N:o 11 8 kohdan ja eräistä Tanskaa koskevista määräyksistä tehdyn pöytäkirjan (N:o 12) 2 kohdan mukaan tässä asetuksessa ei anneta oikeuksia eikä aseteta velvollisuuksia rahaliittoon osallistumattomille jäsenvaltioille,

(2) perussäännön 34 artiklan 3 kohdan mukaan neuvosto vahvistaa ne rajat ja ehdot, joita noudattaen EKP voi määrätä yrityksille sakkoja tai uhkasakkoja, jollei sen antamista asetuksista ja sen tekemistä päätöksistä johtuvia velvoitteita noudateta,

(3) EKP:n asetuksista ja päätöksistä johtuvia velvoitteita saatetaan rikkoa EKP:n toimivaltaan kuuluvilla eri aloilla,

(4) seuraamusten määräämiskäytännön yhtenäisyyden varmistamiseksi EKP:n toimivaltaan kuuluvilla eri aloilla on tarkoituksenmukaista sisällyttää kaikki seuraamusten määräämistä koskevat yleiset ja menettelysäännökset yhteen neuvoston asetukseen; muissa neuvoston asetuksissa säädetään yksittäisten alojen erityisseuraamuksista ja niissä viitataan seuraamusten määräämisen periaatteiden ja menettelyjen osalta tähän asetukseen,

(5) seuraamusten hallinnointijärjestelmän tehokkuuden takaamiseksi tässä asetuksessa on annettava EKP:lle tietty harkintavalta sekä asianmukaisten menettelyjen määräämisessä että niiden täytäntöönpanossa tässä asetuksessa säädettyjen rajojen ja ehtojen mukaisesti,

(6) Euroopan keskuspankkijärjestelmän (EKPJ) ja EKP:n tehtäväksi on uskottu valmistautuminen täysimääräiseen toimintaan talous- ja rahaliiton kolmannessa vaiheessa, jäljempänä 'kolmas vaihe'; oikea-aikainen valmistelu on olennaisen tärkeää, jotta EKPJ voi suorittaa tehtävänsä kolmannessa vaiheessa; keskeinen osa valmistelua on sellaisiin yrityksiin kohdistuvien seuraamusten määräämistä koskevan säännöstön antaminen ennen kolmatta vaihetta, jotka eivät noudata EKP:n asetuksista ja päätöksistä johtuvia velvoitteita; on suotavaa ilmoittaa markkinaosapuolille niin pian kuin mahdollista niistä yksityiskohtaisista säännöksistä, jotka EKP voi katsoa tarpeellisiksi antaa seuraamusten määräämisestä; EKP:lle on siten annettava tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen oikeus antaa säännöksiä,

(7) tämän asetuksen säännöksiä voidaan soveltaa tehokkaasti ainoastaan, jos rahaliittoon osallistuvat jäsenvaltiot ryhtyvät tarpeellisiin toimenpiteisiin varmistaakseen, että niiden viranomaisilla on valtuudet perustamissopimuksen 5 artiklan mukaisesti avustaa EKP:ia ja olla sen kanssa täysimääräisesti yhteistyössä määräysten rikkomista koskevan menettelyn toimeenpanossa siten kuin tässä asetuksessa edellytetään,

(8) EKP käyttää EKPJ:n tehtävistä huolehtiakseen apunaan kansallisia keskuspankkeja silloin, kun sen katsotaan olevan mahdollista ja tarkoituksenmukaista, ja

(9) tämän asetuksen nojalla tehtävät päätökset maksuvelvollisuuden määräämisestä ovat täytäntöönpanokelpoisia perustamissopimuksen 192 artiklan mukaisesti,

[1] EYVL C 246, 6.8.1998, s. 9
[2] EYVL C 328, 26.10.1998
[3] Lausunto annettu 8. lokakuuta 1998 (ei vielä julkaistu virallisessa lehdessä).

ON ANTANUT TÄMÄN ASETUKSEN:

1 artikla

Määritelmät

Tässä asetuksessa tarkoitetaan

1) ”rahaliittoon osallistuvalla jäsenvaltiolla” jäsenvaltiota, joka on ottanut käyttöön yhtenäisvaluutan perustamissopimuksen mukaisesti;

2) ”kansallisella keskuspankilla” rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion keskuspankkia;

3) ”yrityksellä” rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa olevaa luonnollista henkilöä taikka yksityistä tai julkista oikeushenkilöä, jota EKP:n asetuksista ja päätöksistä johtuvat velvollisuudet koskevat, lukuun ottamatta julkisyhteisöjä niiden käyttäessä julkista valtaa; yrityksellä tarkoitetaan myös rahaliittoon osallistuvassa jäsenvaltiossa sijaitsevaa sivuliikettä tai muuta pysyvää toimipaikkaa, jonka päätoimipaikka tai sääntömääräinen kotipaikka on rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion alueen ulkopuolella;

4) ”määräysten rikkomisella” yrityksen laiminlyöntiä noudattaa EKP:n asetuksesta tai päätöksestä johtuvaa velvoitetta;

5) ”sakolla” yksittäistä rahasummaa, jonka yritys on velvollinen maksamaan seuraamuksena;

6) ”uhkasakolla” rahasummaa, jonka yritys on velvollinen maksamaan seuraamuksena jatketusta määräysten rikkomisesta ja joka lasketaan kultakin päivältä, jona määräysten rikkomista on jatkettu sen jälkeen, kun päätös vaatimuksesta määräysten rikkomisen lopettamisesta on annettu tiedoksi yritykselle 3 artiklan 1 kohdan toisen alakohdan mukaisesti;

7) ”seuraamuksilla” määräysten rikkomisen johdosta määrättävää sakkoa ja uhkasakkoa.

2 artikla

Seuraamukset

1. Jollei erityisissä neuvoston asetuksissa toisin säädetä, EKP voi määrätä sakkoja ja uhkasakkoja yrityksille seuraavissa rajoissa:

a) sakot: enintään 500 000 euroa, ja

b) uhkasakot: enintään 10 000 euroa rikkomuspäivää kohti. Uhkasakkoja voidaan määrätä enintään kuuden kuukauden ajalta siitä lukien, kun päätös on annettu tiedoksi yritykselle 3 artiklan 1 kohdan mukaisesti.

2. Päättäessään, onko seuraamus määrättävä ja myös asianmukaista seuraamusta määritellessään EKP:n on noudatettava suhteellisuusperiaatetta.

3. EKP:n on tarvittaessa otettava huomioon kyseiseen tapaukseen liittyvät seikat, kuten

a) toisaalta se, toimiiko yritys tulkitessaan ja täyttäessään EKP:n asetuksesta tai päätöksestä johtuvaa velvoitetta vilpittömässä mielessä ja sen tuolloin noudattama avoimuuden aste sekä missä määrin yritys pyrkii huolellisuuteen ja yhteistyöhön, ja toisaalta se, onko olemassa todisteita yrityksen toimihenkilöiden tahallisesta vilpistä;

b) määräysten rikkomisen vaikutusten vakavuus;

c) yrityksen rikkomuksen toistuvuus, esiintymistiheys tai kesto;

d) yritykselle määräysten rikkomisesta koitunut hyöty;

e) yrityksen talouden koko, ja

f) seuraamukset, jotka muut viranomaiset ovat aikaisemmin määränneet samalle yritykselle samojen seikkojen johdosta.

4. Jos määräysten rikkomisessa on kyse velvoitteen noudattamatta jättämisestä, seuraamuksen soveltaminen ei vapauta yritystä tästä velvoitteesta, ellei 3 artiklan 4 kohdan mukaisesti tehdyssä päätöksessä nimenomaisesti toisin todeta.

3 artikla

Menettelysäännöt

1. Päätöksen siitä, aloitetaanko määräysten rikkomisesta johtuva menettely, tekee EKP:n johtokunta omasta aloitteestaan tai sen jäsenvaltion kansallisen keskuspankin esityksestä, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut. Päätöksen voi omasta aloitteestaan tai EKP:n tekemästä esityksestä tehdä myös sen jäsenvaltion kansallinen keskuspankki, jonka toimivaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut.

Tieto menettelyn aloittamista koskevasta päätöksestä on annettava kirjallisena kyseiselle yritykselle, asianomaiselle valvontaviranomaiselle ja sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut, tai EKP:lle. Tiedoksiannossa on ilmoitettava yritykselle yksityiskohtaiset tiedot siihen kohdistuvista väitteistä ja niiden perusteeksi esitetystä näytöstä. Päätöksessä on tarvittaessa vaadittava yritystä lopettamaan väitetty määräysten rikkominen ja sille on ilmoitettava mahdollisuudesta määrätä uhkasakkoja.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetussa päätöksessä voidaan vaatia yritystä alistumaan määräysten rikkomisesta johtuvaan menettelyyn. Menettelyä täytäntöönpantaessa EKP:lla tai tapauksen mukaan kansallisella keskuspankilla on oikeus:

a) vaatia esittämään asiakirjoja;

b) tutkia yrityksen kirjanpito ja arkistot;

c) ottaa jäljennöksiä tai otteita kirjanpidosta ja arkistoista, ja

d) saada kirjallisia tai suullisia selvityksiä.

Jos yritys estää määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn täytäntöönpanon, sen rahaliittoon osallistuvan jäsenvaltion, jossa asianomaiset toimitilat sijaitsevat, on edellä mainittujen oikeuksien käyttämiseksi annettava tarpeellista apua, mukaan lukien EKP:n tai kansallisen keskuspankin yrityksen toimitiloihin pääsyn varmistaminen.

3. EKP:n tai kansallisen keskuspankin on annettava yritykselle tilaisuus tulla kuulluksi. Yritykselle on annettava vähintään 30 päivää aikaa esittää puolustuksensa.

4. Saatuaan määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn aloittaneelta kansalliselta keskuspankilta asiaa koskevan esityksen tai kuultuaan sen jäsenvaltion kansallista keskuspankkia, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut, EKP:n johtokunnan on mahdollisimman pian tehtävä perusteltu päätös siitä, onko yritys rikkonut määräyksiä sekä päätettävä mahdollisesti määrättävistä seuraamuksista.

5. Päätös on annettava yritykselle kirjallisesti tiedoksi ja samalla sille on ilmoitettava sen oikeudesta asian uudelleen käsittelyyn. Päätös on annettava tiedoksi myös asianomaisille valvontaviranomaisille ja sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella määräyksiä on rikottu.

6. Yrityksellä on oikeus pyytää EKP:n neuvostoa käsittelemään uudelleen johtokunnan päätös. Pyyntö on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksi saamisesta, ja sen on sisällettävä kaikki sitä koskevat tiedot ja väitteet. Pyyntö on osoitettava kirjallisena EKP:n neuvostolle.

7. EKP:n neuvoston 6 kohdan mukaisesti esitetyn pyynnön johdosta antamassa päätöksessä on ilmoitettava päätöksen perustelut, ja se on annettava kirjallisena tiedoksi yritykselle, asianomaiselle yritystä valvovalle viranomaiselle ja sen jäsenvaltion kansalliselle keskuspankille, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella määräyksiä on rikottu. Tiedoksiannossa on ilmoitettava yritykselle sen oikeudesta tuomioistuimessa tapahtuvaan asian uudelleen käsittelyyn. Jollei EKP:n neuvosto ole tehnyt päätöstä kahden kuukauden kuluessa pyynnön esittämisestä, yritys voi pyytää johtokunnan päätöksen uudelleen käsittelyä perustamissopimuksen mukaisesti.

8. Yritykselle määrättyä seuraamusta ei saa panna täytäntöön ennen kuin päätös on tullut lopulliseksi sen johdosta, että

a) yritys ei 6 kohdassa mainitun 30 päivän määräajan kuluessa ole pyytänyt EKP:n neuvostolta päätöksen uudelleen käsittelyä, tai

b) neuvosto on antanut päätöksensä tiedoksi yritykselle tai neuvosto ei ole tehnyt päätöstä 7 kohdassa tarkoitetun määräajan kuluessa.

9. EKP:n määräämistä seuraamuksista kertyvät tulot kuuluvat EKP:lle.

10. Jos määräysten rikkominen liittyy yksinomaan EKPJ:lle perustamissopimuksessa ja perussäännössä uskottuun tehtävään, määräysten rikkomisesta johtuva menettely voidaan aloittaa ainoastaan tämän asetuksen perusteella riippumatta siitä, säädetäänkö jossakin kansallisessa laissa tai asetuksessa erillisestä menettelystä. Jos määräysten rikkominen liittyy myös yhteen tai useampaan sellaiseen alaan, joka ei kuulu EKPJ:n toimivaltaan, oikeus aloittaa määräysten rikkomisesta johtuva menettely tämän asetuksen perusteella ei riipu toimivaltaisen kansallisen viranomaisen oikeudesta aloittaa EKPJ:n toimivaltaan kuulumattomiin. Tämä säännös ei rajoita rikoslain soveltamista ja vakauden valvontaa koskevaa toimivaltaa rahaliittoon osallistuvissa jäsenvaltioissa.

11. Yrityksen on vastattava määräysten rikkomisesta johtuvan menettelyn kustannuksista, jos sen todetaan rikkoneen määräyksiä.

4 artikla

Määräajat

1. Tässä asetuksessa säädetty oikeus päättää, aloitetaanko määräysten rikkomisesta johtuva menettely, lakkaa vuoden kuluttua siitä, kun EKP tai sen jäsenvaltion kansallinen keskuspankki, jonka lainkäyttövaltaan kuuluvalla alueella väitetty määräysten rikkominen on tapahtunut, on ensimmäisen kerran saanut tiedon väitetystä määräysten rikkomisesta, ja joka tapauksessa viiden vuoden kuluttua rikkomisen tapahtumisesta tai viiden vuoden kuluttua jatketun määräysten rikkomisen päättymisestä.

2. Tässä asetuksessa säädetty oikeus päättää seuraamuksista määräysten rikkomisen johdosta lakkaa vuoden kuluttua siitä, kun 3 artiklan 1 kohdan mukainen päätös menettelyn aloittamisesta on tehty.

3. Oikeus aloittaa täytäntöönpanomenettely lakkaa kuuden kuukauden kuluttua siitä, kun päätös on 3 artiklan 8 kohdan mukaisesti tullut täytäntöönpanokelpoiseksi.

5 artikla

Tuomioistuimessa tapahtuva uudelleen käsittely

Euroopan yhteisöjen tuomioistuimelta on perustamissopimuksen 172 artiklan mukaisesti rajoittamaton toimivalta käsitellä uudelleen ne lopulliset päätökset, joilla seuraamuksia on määrätty.

6 artikla

Yleiset säännökset ja oikeus säännösten antamiseen

1. Jos tämän asetuksen säännökset ja muiden neuvoston asetusten säännökset, joiden perusteella EKP voi määrätä seuraamuksia, ovat keskenään ristiriidassa, sovelletaan jälkimmäisiä säännöksiä.

2. EKP voi tässä asetuksessa säädettyjä rajoja ja ehtoja noudattaen antaa asetuksia niiden järjestelyjen täsmentämiseksi, joilla tämän asetuksen mukaisesti voidaan määrätä seuraamuksia, sekä suuntaviivoja, joilla sovitetaan yhteen ja yhdenmukaistetaan määräysten rikkomisesta johtuvaan menettelyyn liittyviä menettelytapoja.

7 artikla

Loppusäännökset

Tämä asetus tulee voimaan päivänä, jona se julkaistaan *Euroopan yhteisöjen virallisessa lehdessä.*

Edellä olevaa 6 artiklan 2 kohtaa sovelletaan tämän asetuksen voimaantulopäivästä alkaen. Muita artikloja sovelletaan 1 päivästä tammikuuta 1999.

Tämä asetus on kaikilta osiltaan velvoittava, ja sitä sovelletaan sellaisenaan kaikissa jäsenvaltioissa.

Tehty Brysselissä 23 päivänä marraskuuta 1998.

Neuvoston puolesta

R. EDLINGER

Puheenjohtaja